

туй той стоялъ въ връзка и съ Шуменъ, Русчукъ, Свищовъ, Габрово и пр. Наскоро слѣдъ освобождението, Евл. Георгиевъ нареди банкерско заведение и въ България.

Грамаднитѣ успѣхи на Евлогия въ финансовия и търговския свѣтъ сж му послужили само за добро. Първо, съ трудъ и умѣние той достигналъ до чудесно развитие на своитѣ способности: той пишелъ правилно — за своето врѣме—по български, гръцки ромжнски, говорилъ, освѣнъ горнитѣ езици, и нѣмски, а разбиралъ френски и руски. И второ, въ търговията редко нѣкой се е развивалъ до такава степенъ, щото тѣй хубаво да схване законитѣ и принципитѣ, които движатъ финансовия свѣтъ, както Евл.Георгиевъ.

Но най-важното отъ всичкото въ живота на Евлогия е, че неговото сърдце не само не заглѣхнало въ душната атмосфера на търговскитѣ спекулации, но посрѣдъ финансовитѣ успѣси то закърмилъ и отведило най-възвишени чувства: сърдечна обичъ къмъ отечеството си и искрено челоувѣколюбие. И за това, както въ своята ранна младостъ е знаелъ, по разказа на очевидци, да се труди и пести, да се мѣчи отъ сутринъ до вечеръ, да се храни и облича скромно, да сключва мѣсеца съ една—двѣ австрийски жѣлтици, тѣй и по-послѣ, когато съ божията воля разширилъ своитѣ богатства, той щедро обсипа съ благодѣяние както българския народъ, тѣй и ромжнския.

И дѣйствително, освѣнъ пожъртованията, които Евл. Георгиевъ е правилъ въ продължение на 20 години — било за подържка на бѣдни ученици въ странство, било въ видъ на помощи на разни дружества и читалища, народополезни движения и мисии, —Евл. Георгиевъ е изразходвалъ, споредъ изчисленията на неговия биографъ (въ Учил. Прѣгледъ, 1897 год.), отъ дѣто вземаме и биографичнитѣ бѣлѣжки за Евлогия Георгиевъ, възлизатъ на 2,121,000 лева, именно: той подарилъ на изгорѣлитѣ въ Тър